TIESAS PRIEKŠSĒDĒTĀJA RĪKOJUMS

2014. gada 5. jūnijā*

Paātrinātā tiesvedība

Lieta C-169/14

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Audiencia Provincial de Castellón* (Spānija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2014. gada 2. aprīlī un kas Tiesā reģistrēts 2014. gada 7. aprīlī, tiesvedībā

Juan Carlos Sánchez Morcillo,

María del Carmen Abril García

pret

Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA.

TIESAS PRIEKŠSĒDĒTĀJS,

ņemot vērā tiesneša referenta E. Levita priekšlikumu,

uzklausījis ģenerāladvokātu N. Vālu [*N. Wahl*],

izdod šo rīkojumu.

Rīkojums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīvu 93/13/EEK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (OV L 95, 29. lpp.), kā arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantu.

2 Šis lūgums tika iesniegts tiesvedībā starp *J. C. Sánchez Morcillo* un *M. del Carmen Abril García*, un *Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA* par viņu iebildumu pret hipotekārā parāda piedziņu saistībā ar viņu nekustamo īpašumu.

3 No iesniedzējtiesas nolēmuma izriet, ka prasītāji pamatlietā 2003. gada 9. jūnijā ar *Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA* parakstīja notariālu aktu par hipotekārā aizdevuma piešķiršanu, ieķīlājot savu mājokli. Viņu pienākuma veikt ikmēneša maksājumus šī aizdevuma atmaksai neizpildes dēļ banka 2011. gada 15. aprīlī lūdza visas aizdevuma summas ar parastajiem un nokavējuma procentiem samaksāšanu, kā arī ieķīlātā nekustamā īpašuma pārdošanu izsolē.

* Tiesvedības valoda – spāņu.

4 Pēc hipotekārās piedziņas procedūras sākšanas prasītāji pamatlietā par to iesniedza iebildumu, kas tika noraidīts ar *Juzgado de Primera Instancia nº 3 de Castellón* [Kasteljonas pirmās instances tiesas Nr. 3] 2013. gada 19. jūnija lēmumu. Prasītāji pamatlietā iesniedza apelācijas sūdzību par šo lēmumu. Viņu apelācijas sūdzība tika atzīta par pieņemamu un tika pārsūtīta *Audiencia Provincial de Castellón* [Kasteljonas Provinces tiesai].

5 Iesniedzējtiesa norāda, ka, lai gan Spānijas civilprocesā tiek pieļauta apelācijas sūdzības iesniegšana par nolēmumu, ar ko, apmierinot parādnieka iesniegtu iebildumu, tiek izbeigta hipotekārās piedziņas procedūra, tajā turpretim netiek pieļauta iespēja parādniekam, kura iebildums ir ticis noraidīts, iesniegt apelācijas sūdzību par pirmās instances nolēmumu, ar ko tiek uzdota izpildes procedūras turpināšana. Iesniedzējtiesai rodas šaubas attiecībā uz šī valsts tiesiskā regulējuma saderīgumu ar Direktīvā 93/13 paredzēto patērētāju aizsardzības mērķi, kā arī ar tiesībām uz efektīvu tiesību aizsardzību, kam ir veltīts Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pants. Iesniedzējtiesa arī uzsver, ka pārsūdzēšanas tiesību piešķiršana parādniekiem varētu izrādīties vēl jo vairāk izšķiroša tādēļ, ka atsevišķi aizdevuma līguma noteikumi pamatlietā varētu būt uzskatāmi par "negodīgiem" Direktīvas 93/13 3. panta 1. punkta izpratnē.

6 Šī tiesa lūdza Tiesu izskatīt lietu paātrinātā tiesvedībā saskaņā ar Tiesas Reglamenta 105. panta 1. punktu.

7 Šī lūguma pamatojumam iesniedzējtiesa norāda, ka Tiesas sniegtā atbilde varētu būtiski ietekmēt tiesvedības Spānijā, ņemot vērā faktu, ka šo dalībvalsti skārušās ekonomikas krīzes kontekstā īpaši lielam skaitam fizisko personu mājokļu tiek piemēroti hipotekārās piedziņas pasākumi.

8 Iesniedzējtiesa paskaidro, ka procedūras, kuras varētu skart Tiesas sniegtā atbilde, pārsvarā attiecas uz parādnieku galveno mājokli. Tā kā pēdējo minēto iebildumam saskaņā ar Spānijas procesuālajām tiesībām nav apturošas iedarbības, atbilstoši Civilprocesa kodeksa 698. panta 1. punktam šādi mājokļi varētu tikt pārdoti izsolē, pat pirms Tiesa būs pieņēmusi nolēmumu.

9 Saskaņā ar minētā reglamenta 105. panta 1. punktu Tiesas priekšsēdētājs pēc iesniedzējtiesas pieteikuma vai izņēmuma kārtā pēc savas ierosmes un pēc tiesneša referenta priekšlikuma, un pēc ģenerāladvokāta uzklausīšanas, atkāpjoties no šī Reglamenta noteikumiem, var nolemt lūgumam sniegt prejudiciālu nolēmumu, ja lietas apstākļi prasa to izskatīt īsā termiņā, piemērot paātrinātu tiesvedību.

10 No Tiesas pastāvīgās judikatūras viennozīmīgi izriet, ka personu vai juridisko situāciju, ko, iespējams, skar nolēmums, kurš iesniedzējtiesai jāpieņem pēc prejudiciālo jautājumu uzdošanas Tiesai, lielais skaits vien nav uzskatāms par izņēmuma apstākli, kas varētu attaisnot paātrinātās tiesvedības piemērošanu (it īpaši skat. Tiesas priekšsēdētāja rīkojumus *KÖGÁZ* u.c., C-283/06 un C-312/06, EU:C:2006:602, 9. punkts; *Plantanol*, C-201/08, EU:C:2008:385, 10. punkts, kā arī *Abdullahi*, C-394/12, EU:C:2012:623, 11. punkts).

11 Tomēr šajā gadījumā papildus lielajam skaitam skarto parādnieku, uz ko norāda iesniedzējtiesa, īpašnieka risks zaudēt savu galveno mājokli viņam, kā arī viņa ģimenei rada īpaši nedrošu situāciju.

12 Šo apstākli vēl būtiskāku padara fakts, ka iesniedzējtiesas ieskatā, ja izrādītos, ka piespiedu izpildes procesa pamatā ir aizdevuma līgums, kurā ir iekļauti negodīgi noteikumi, kuru spēkā neesamību konstatējusi valsts tiesa, tam atbilstošā piespiedu izpildes procesa spēkā neesamība sniegtu cietušajam parādniekam vienīgi kompensējošu aizsardzību, kas neļautu atjaunot iepriekš pastāvējušo situāciju, kurā viņš bija sava mājokļa īpašnieks.

13 Tā kā Tiesas atbilde, kas tiktu sniegta īsā termiņā, varētu būtiski ierobežot galvenā mājokļa zaudēšanas risku attiecīgajām personām, iesniedzējtiesas iesniegtais lūgums par paātrinātās tiesvedības piemērošanu lietā C-169/14 ir jāapmierina.

Ar šādu pamatojumu Tiesas priekšsēdētājs izdod rīkojumu:

Apmierināt *Audiencia Provincial de Castellón* (Spānija) lūgumu par Eiropas Savienības Tiesas statūtu 23.a pantā un Tiesas Reglamenta 105. panta 1. punktā paredzētās paātrinātās tiesvedības piemērošanu lietā C-169/14.

[Paraksti]